

Tárd fel az Úr előtt utadat, bizzál benne, ő majd eligazít!

Zsolt 37,5

Újra a létezés örömeiben

Kiss Didákkal beszélgettünk a betegségéről, gyógyulásáról

Kiss Didák OFM, a Magyarországi Szerzeteselöljárók Konferenciának Irodája (szerzeseti iroda) korábbi vezetője tavaly októberben súlyos betegsége esett. Az orvosok öt százalékos eséllyel adtak arra, hogy túléli az agyát megtámadó fertőzést. Akkor elveszített minden: az öntudatát, Isten létének tudatát, a képességeit. Sokak imájának és az egészségügyi dolgozók hozzáértő munkájának köszönhető a gyógyulása. Csoda történt – ami már számára is nyilvánvaló.

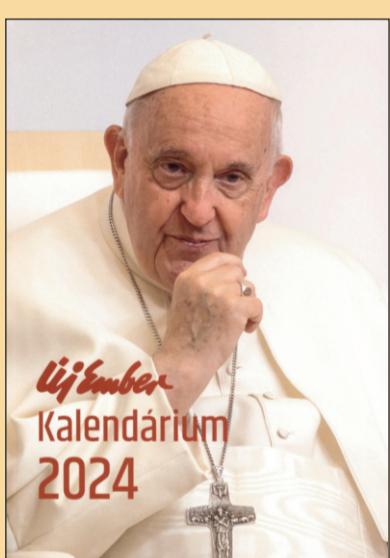
– Október közepén váratlanul jelentkezett a betegsége. Mi történt pontosan?

– Van egy sokízületi gyulladásom, amire különféle gyógyszereket szedek. Ezek valószínűleg elégéleg legyengítették az immunrendszeremet. Éppen Szegeden voltam, egy ferences pedagógiai képzés második alkalmára tartottuk négyen. Az utolsó napon már nagyon fáradtnak éreztem magam, ezért kértem a képzést tartó egyik társamat, hogy hozzon haza autóval. Amikor megérkezve a szobám felé tartottam, véletlenül összetalálkoztam a folyosón Levente testvérrel. Rám nézett, és azt kérdezte: mi van?... Mondtam neki, hogy fáradt vagyok, lefekszem. Pillanat – felelte, és innentől kezdve csak foszlányokra emlékszem. Csak onnan tudom, mi történt, hogy elmesélte. Megmérte a vérnyomásomat, a vércukromat.

(Folytatás a 3. oldalon)

Fotó: Lambert Attila

Új Ember
Kalendárium
2024

Megjelent!
Az Új Ember 2024-es
Kalendáriuma
megvásárolható
az Új Ember
könyvesboltban
és a webbolton
keresztül

ISSN 0133-1205

9 770133120548

Elhunyt Cserháti Ferenc püspök

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye megrendülten tudatja, hogy Cserháti Ferenc nyugalmazott esztergom-budapesti segédpüspök július 22-én, életének 77., papságának 53., püspöki szolgálatának 16. évében elhunyt.

Erdő Péter bíboros, prímás emlékező sorait lapunk 2. oldalán közöljük.

Ma jobb akarok lenni, mint tegnap Kerületi cserkészszolgáltató Szentgálon

A Magyar Cserkészszövetség Közép-dunántúli Cserkészkerületének nagytáborában (KNT) mutatott be szentmisét július 16-án Udvárdy György veszprémi érsek, a református felekezetű cserkészeknek pedig Máté László komáromi lelkipásztor tartott istentiszteletet. A több mint hatszáz táborozó tíz napot töltött a Dél-Bakonyban fekvő Szentgál mellett erdőben.

Beérett a magvetés. Tíz év után újra megszervezte kerületi nagytáborát a Közép-dunántúli Cserkészkerület. A Szentgál környéki erdőben több mint hatszáz cserkész táborozott hat altáborban július 16. és 23. között. Veszprém, Fejér és Ko-

márom-Esztergom vármegye csapatai gyűltek össze a KNT-re.

(Folytatás a 9. oldalon)

A közösségi létről a pálféri táborban

Elérte a csúcsot a 14. alkalommal megrendezett, kereszteny alapokon nyugvó, mentálhigiénés szellemiségi pálféri tábor. Abban az értelemben biztosan, hogy a résztvevők közül sokan feljutottak Magyarország legmagasabb pontjára, a Kékestetőre. A július 12-16. között Gyöngyösön és környékén tartott táborban mintegy százhatvanan voltak az Open Sky és a családos tábor résztvevőivel együtt.

„Én a Mi-ben” – a közösségi lét került a fókuszbba idén a test, a szellem és a lélek együttes ápolását szolgáló táborban, amelynek a Károly Róbert Diákothón és a MATE Károly Róbert Campus adott otthont.

(Folytatás a 7. oldalon)

Isten adta nemi identitás

Eberlein Éva Aradon született. Hitoktatóként végzett, gyerekekkel és kamásokkal foglalkozott, majd az erdélyi katolikus karizmatikus megújulás ifjúsági evangeliázójának feléleső lett. 2013-tól a magyarországi Szent András Evangelizációs Iskola ifjúsági projektjét vezette. Jelenleg Magyarországon él, három gyermek édesanyja, és az Egyedül nem meg kurzusaival coachként segíti a szülőket gyermekeik szexuális nevelésében. Beszélgetésünk második részében főként a hivatásáról és a nemi identitás alakulásáról esett szó.

– Ha meg kellene határoznia, ki Ön, mit mondana?

– Nő, feleség, anyuka, Isten gyermeke. Elég későn vált hangsúlyossá számomra a nő létem, ez nem volt mindig ilyen egyszerű. Éveken keresztül fiúnak éreztem magam, és har-

gudtam amiatt, hogy lány vagyok. Úgy tekintettem erre, hogy Isten elhibázott valamit. Most már ki tudom mondani, hogy nő vagyok, és minden nap örölni tudok neki. Igazán hálás vagyok azért, hogy eljutottam az Isten adta identitásomra.

– Sokáig az ifjúság evangelizálásával foglalkozott.

– Aradon születtem, és hosszú időn át ott éltem. Plébániai hitoktatóként 2000-ben kezdtem gyerekekkel és kamásokkal foglalkozni. Később az erdélyi karizmatikus megújulásban felkérte, hogy legyek erdélyi szinten az ifjúsági evangeliázói feléleső. Hivatalosan 2004-től kerülttem teljes állásba, de már azelőtt missziós feladatakat láttunk el a kollegáimmel: táborokat, lelkigyakorlatokat, lelkincsapatokat, ifjúsági találkozókat tartottunk kisebb és nagyobb régiókban.

(Folytatás a 8. oldalon)

A fiatalok és idősek új szövetségéről

Július 23-án, a nagyszülők és idősek harmadik világnapján a Szentatyána ünnepélyes szentmisét vezetett a Szent Péter-bazilikában. A liturgián részt vevő mintegy nyolcezer hívő többsége az idős korosztályt képviselte. A mise végén öt különböző földrészről származó öt nagyszülő átadták az ifjúsági világtalálkozók keresztjét öt fiatalnak.

Az alábbiakban teljes terjedelmében közreadjuk Ferenc pápa homiliájának és mise végi beszédének fordítását.

Jézus példázatokat használ arra, hogy Isten országáról beszéljen nekünk. Egyszerű, a hallgatók szívét megszólító történeteket mesél. Ez a képeken teli beszédmód hasonlít ahhoz a nyelvezethez, amelyet a nagyszülők nemegyszer használnak unokáikkal, talán ölükben tartva őket: így közvetítenek fontos bölcsességet az élethez. A nagyszülőkre és idősekre, a fiatalabbak felnőtté válásához szükséges gyökerekre gondolva a mai evangélium három történetét olyan szempontból szeretném újraolvasni, amely közös bennük, ez pedig az együtt növekedés.

Az első példázatban a búza és a konkoly együtt nő, ugyanazon a szántóföldön (vö. Mt 13,24-30). Ez a kép a valóság reális értelmezését segíti: az emberiség történelmiben, ahogyan minden ember életében, a fény és az árnyék, a szeretet és az önzés együttesen van jelen. Sót, a jó és a rossz olyannyira összefonódik, hogy szérválaszthatatlanak tűnik. Ez a realista megközelítés segít abban, hogy ideológiák nélkül, meddő optimizmus és káros pesszimizmus nélkül nézzük a történelmet. A keresztény, akit az Istenbe vetett remény éltet, nem pesszimista, de nem is naiv, aki mesevilágban él, aki úgy tesz, mintha nem látná a rosszat, és azt hajtoga, hogy „minden rendben van”. Nem, a kereszteny realista: tudja, hogy a világban van búza és konkoly, és magába nézve felismeri, hogy a rossz nem csak „kívülről” jön, hogy a rossz nem mindig a többiek hibája, hogy nem szabad ellenségeket keresni, csak hogy ne kelljen világosságot teremteni magunkban. Ráébred, hogy a rossz belülről jön, benne van a mindenünk bensejében zajló harcban.

De a példabeszéd feltesz nekünk egy kérdést: amikor azt látjuk, hogy a világban együtt él a búza és a konkoly,

mit tegyünk? Hogyan viselkedjünk? A történetben a szolgák azonnal ki akarják tépni a konkolyt (vö. Mt 13,28). Ez a magatartás, bár jó szándék vezérli, impulzív, sőt agresszív. Az ember azzal áltatja magát, hogy saját erejéből ki tudja tépni a rosszat, és tisztaságot tud teremteni. Ez a kísértés sokszor visszatér: „tiszta táradsádat”, „tiszta Egyházat”, de ennek a tisztaaságnak az elérése érdekében az embert az a veszély fenyegeti, hogy türelmetlen, kérlelhetetlen, sőt erőszakos lesz a hibázókkal szemben. Így a konkolyal együtt a jó magot is kitípi, és megakadályozza, hogy az emberek úton járjanak, növekedjenek, változzanak. Hallgasunk inkább arra, amit Jézus mond: „Hagyjátok, hogy a jó mag és a konkoly együtt nőjön az aratás idejéig” (vö. Mt 13,30). Milyen szép Istennek ez a tekintete, az ő irgalmas-

győzése alapvetően Isten műve. Nekünk pedig le kell győzünk a búza és a konkoly szérválasztásának kísértését, és fel kell ismernünk, miképpen és mikor érdemes leginkább cselekednünk.

Az idősek és a nagyszülőkre gondolok, aikik már hosszú utat jártak be életükben, és ha visszatekintenek,

a jó magot, mely életetek folyamán kicsirázott, segítétek, hogy tovább növekedjen, és minden rám bízzatok, aki minden megbocsátók: a végén a jó erősek lesz a rossznál.

Az öregkor erre is áldott idő: a megbékélés ideje, hogy gyengéd pillantással nézzünk a világosságra, mely az árnyékok ellenére is növekedett, azaz a remélő bizakodással, hogy az Isten által elvetett jó mag győzni fog a konkoly felett, mellyel az ördög meg akarta rontani szívünket.

Most nézzük a második példabeszédet. A mennyek országa, mondja Jézus, Isten munkája, aki hallgatagon cselekszik a szövevényes történelemben, hogy az olyan kicsiny és láthatatlan cselekvésnek tűnik, mint amilyen apró a mustármag. De amikor ez a mag felnő, „nagyobb lesz minden reményénél; fává terebélyesedik, úgyhogy jönnek az ég madarai, és ágai között fészket raknak” (Mt 13,32). A mi életünk is ilyen, testvérem és nővérem: kicsiként jövünk a világra, felnőttek válnak, majd megöregszünk; kezdetben kis mag vagyunk, majd reményeket táplálunk, tervezetet és álmodat valósítunk meg, melyek közül a legszebb az, hogy olyanok legyünk, mint az a fa, amely nem önmagáért él, hanem azért, hogy árnyékot adjon az arra vágyóknak, és helyet biztosítson azoknak, akik fészket akarnak építeni rajta. Ebben a példabeszédben a végén tehát az öreg fa és a madarak azok, akik együtt növekednek.

A nagyszülőkre gondolok: minden szépek ezek a dús fák, melyek alatt a gyerekek és az unokák „fészket” építenek, el-sajátítják az otthon lékgörét, és megtapasztalják az ölelés gyengédségét. Együtt kell növekedniuk: a zöldelő fának és a fészekre szoruló kicsinyeknek, a nagyszülőknek, együtt gyermekükkel és unokáikkal, az időseknek, együtt a fiatalokkal. Testvérem és nővérem, a fiatalok és idősek új szövetségére van szükségünk,

ten igéje ma éber örködésre hív, hogy életünkben és családjainkban ne szorítsuk hárterbe az időseket. Vigyázunk, hogy zsúfolt városaink ne váljanak „magánysűríténné”; ne forduljon elő, hogy a politika, melynek a leggyengébbek szükségleteiről is gondoskodnia kell, megfelelkezik az idősről, és hagyja, hogy a piac „haszon nélküli hulladékként” kezelje őket. Ne történjen meg, hogy a legnagyobb sebességgel hajszolva a hatékonyság és a teljesítmény mitoszt képtelenne váljunk lassítani, hogy elkerüljük azokat, akiknek nehéz lépést tartaniuk. Kérem, vegyük el, növekedjünk együtt!

Testvérem és nővérem, Istent igéje arra hív, hogy ne különljünk el, ne zárkozzunk be, ne gondoljuk, hogy egyedül is tudunk boldogulni, hanem növekedjünk együtt! Hallgassuk meg egymást, folytassunk párbeszédet, támagassuk egymást! Ne felekezzünk meg a nagyszülőkről és az idősről: egy-egy simogatásuk folytán sokszor talpra állunk, újra útnak indulunk, szeretve érezünk magunkat, meggyógyultunk bensőnkben. Ók felaldozták magukat értünk, mi pedig nem vehetjük le őket prioritásaink napirendjéről. Testvérem és nővérem, együtt növekedjünk, együtt haladjunk előre: az Úr áldja meg utunkat!

Ferenc pápa szavai az idősekhez a mise végén, mielőtt átadták a kereszttet a fiataloknak: A zsoltáros emlékezetet bennünket arra, hogy az egyik nemzedék elbeszéli a következőnek az Úr tetteit (Zsolt 144), és valamennyien arra kapunkt meghívást, hogy továbbadjuk a fiatalabbnak – a tudással és az életkérdéssel együtt – a keresztszavát, az üdvözítő Istent bölcsességet és erejét (vö. 1Kor 1,18). Kedves nagymamák és nagypapák, ez a ti feladatotok; ti pedig, fiatalok, legyek erősek a hitnek ebben a jelében, melyet a keresztségen ájándékként kaptatok (vö. 1Jn 2,14), hogy növekedni tudjatok Krisztus szeretetének ismeretében (vö. Ef 4,15), és tanúságot tudjatok tenni rólával a világban.

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican.va

COPYRIGHT © VATICAN MEDIA

COPYRIGHT © VATICAN MEDIA

pedagógiája, mely arra hív, hogy legyünk türelmesek mássokkal, fogadjuk el – a családban, az Egyházban, a társadalomban – a gyarłóságokat, a késedelmeimet és a korlátokat: nem azért, hogy rezignáltan hozzászokunk, vagy hogy igazoljuk őket, hanem azért, hogy megtanulunk tisztelettel beavatkozni, szelídén és türelmemmel gondozva a jó magot. Mindig emlékezve egy dologra: hogy a szív megtisztulása és a rossz végleges le-

sok szép dolgot látnak, amit sikerült elérniük, de vereségeket, hibákat is, olyasmiket, amikre azt szoktuk mondani, „ha visszamehetnék az életben, nem tenném meg újra”. Ma viszont az Úr egy kedves mondattal fordul hozzánk, arra hív, hogy fogadjuk el derűsen és türelemmel az élet misztériumát, bízzuk őr az itélkezést, ne eljünk lelkismeret-furdalással és a múltón sírátkozva. Mintha azt akarná mondani nekünk: „Nézzétek

pedagógiája, mely arra hív,

Sokan ót is a külföldi magyarok püspökének neveztek. Az Apostoli Szentszék azonban erre a funkcióra Miklósházy Attila püspök úr nyugalmazása után már közvetlenül nem akart püspököt kinevezni, hiszen a hazai magyarság és a világban élő magyar szórvány között az együttműködés lehetősége és a bázalom helyreállt, vagyis ezt a lelkipásztori feladatot már ugyanúgy lehetett megoldani, ahogyan a többi európai nemzet esetében szokásos.

Ferenc pápa 2023. február 3-án fogadta el Cserháti püspök úr segéd-püspöki tisztségéről való lemondását, életkorára tekintettel. Az Egyház és a magyarság szolgálatában végzett kiemelkedő munkásságának és kedves személyének emlékét tisztelettel és hálás szeretettel őrizzük.

Forrás: Esztergom-Budapesti Főegyházmegye
Fotó: Merényi Zita

Elhunyt Cserháti Ferenc püspök

Erdő Péter bíboros, primás emlékező soraival búcsúzunk

segédpüspökké és centuriai címzetes püspökké. Püspökké szentelésére 2007. augusztus 15-én került sor az esztergom-bazilikában. A Magyar Katolikus Püspöki Konferenciától ezzel egyidejűleg megbízást kapott a különböző magyar lelkipásztori szolgálat koordinátorának tisztségére. Feladatai közé tartozik a Kárpát-medencén kívüli magyar szórvány szolgálata és – Erdő Péter bíborostól kapott kinevezése alapján – az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye területén élő nemzetiségek, migránsok, turisták lelkipásztori ellátásának koordinálása tartozott.

Küldetését minden kiemelkedő hozzáértéssel és lelkipásztori szereettel látta el. Ökumenikus nyitottságával vett részt a Magyar Diaszpóra Tanács munkájában.

Szomorúan értesültünk Cserháti Ferenc nyugalmazott esztergom-budapesti segédpüspök elhunytáról.

Cserháti püspök 1947. február 12-én született Túrterebesen. 1971. április 18-án szentelték pappá Gyulafehérváron, a Szatmári Egyházmegye szolgálatára. 1971 és 1973 között Kaploniban, 1973 és 1979 között Máramarosszigeten volt káplán. Magasabb teológiai tanulmányokat folytatott 1979-től Frankfurtban, majd az innsbrucki Leopold Franzens Egyetemen, ahol 1982-ben hit-tudományi doktorátust szerzett. Ezután 1982–1984 között Münchenben káplán, majd 1984-től 2002-ig a Müncheni Magyar Katolikus Miszió vezetője. 1996-tól 2006-ig a különböző római katolikus magyarok püspökének európai delegátusa is. Közben a Német Püspöki Konferencia magyar delegátusa és németországi magyar főlelkész.

2007. június 15-én XVI. Benedek pápa kinevezte esztergom-budapesti

(Folytatás az 1. oldalról)

Később többször kérdeztem tőle, hogy mit látott rajtam, de nem tudta megmondani. Megérezte, hogy valami baj van. Azonnal kihívta a mentőt. Amikor kiértek, az ágyamban feküdtem, egy-két kérdésre talán még tudtam válaszolni. Ráfektettek a hordágyra. A következő tíz napból nem emlékszem semmire.

- Mit élt át abban a tíz napban?

– Olyan volt, mintha kómában lettem volna, de állítólag nem az volt. A János Kórház intenzív osztályán feküdtem, azt mondják, ha kérdeztek tőlem valamit, válaszoltam, de semmi emlékképem nincs erről. Ha mondják, hogy mi történt ez idő alatt, most sem emlékszem semmire. Az a tíz nap olyan volt, mintha aludtam volna egyet. Amikor „felébredtem”, nem tudtam, mennyi idő telt el, nem volt nálam óra, telefon. Levente mondta, hogy behozta a telefonomat, és odaadta, hogy oldjam fel. Nem tudtam megmondani, hogyan kell, de amikor a kezembe adta, a szokásos rutinmózdulattal sikerült. Erre sem emlékszem.

- Az ébredés után mi történt? Rögtön visszatért a tudata?

– Mintha az egyik osztályról átkerült volna egy másikra. Az idegesztályon kötöttem ki, ahol még bő egy hónapot töltöttem. Tudtam, hogy beteg vagyok, mert mondták. Egy napra le voltam kötözve egy tolókocsiban, mert el akartam menni. Négen voltunk egy szobában. Megfegnegettem az egész társaságot, hogy feljelentem őket, ha most azonnal nem oldoznak el. Erre eloldoztak... Azért emlékszem erre, mert annyira mérges voltam. De amikor eloldoztak, már menni sem akartam. Sokat kiabáltak ott, állandó volt a hangzavar. Behoztak nekem egy rádiót, fülhallgatóval azt hallgattam napirendben két óráig. Értettem, mit mondanak, de aztán minden szertefoszlott.

- Mikor engedték haza?

– December elején. Főként Levente testvér ápolta, a szívételkelőt beleadtja. Azt mondják, minden nap jöttek látogatók, de nem emlékszem erre. A testvéreim is hoztak ezt-azt. A szobámat szinte el sem hagyhattam, Levente semmit nem engedett egyedül csinálnom.

Talán karácsony környékén mentünk le először az ebéd-lőbe a rendtársakhoz. Január közepén elintéztek, hogy Budakeszire kerüljek, rehabilitációra. A főorvos mindig meg-látogatja a betegeket, akik esélyesek, hogy hozzá kerülnek. Állítólag bambán álltak a vizeten. Kivizsgáltak, és elég rosszak lettek az eredményeim, pedig akkor már jobban néztem ki, és újra tudtam járni is.

- Idővel aztán megtudta, hogy mi történt Önnel októberben. Mi volt a betegsége?

– Egy Listeria nevű baktérium fertőzött meg, agyhártya- és agyvelőgyulladást kaptam. Az emberek kilencvenen százaléka azonnal belehal ebbe a fertőzésbe. Amikor janu-

Újra a létezés örömében

Kiss Didákkal beszélgettünk a betegségről, gyógyulásáról

árban visszamentem kontrollra egy doktornőhöz, azt mondta, higgyem el, csoda, hogy életben maradtam. De akkor ez semmit nem jelentett nekem.

- Aztán Budakeszire került, rehabilitációra. Még májusban is ott volt. Hogyan emlékszik vissza arra a három hónapra?

– Csak jót tudok mondani. Az ott a béké és a nyugalom szigete. Nincs kiabálás, a betegek csendesek, figyelemmel vannak egymás iránt. Az volt a legfontosabb, hogy az agyam nyugalomban legyen, ne érje stressz vagy feszültség. A főorvos hölggyöhöz kerültem. Annyira figyelmes volt! Jól kezelt, segített mindenben. Nem nagyon láttam még orvost, aki ennyire tud figyelni. Tapasztaltam, milyen szépen beszél másokkal is. Budakeszin csak akkor hallottam kiabálást, ha valaki elesett, és segítséget kértek, de ilyesmi nagyon ritkán fordult elő. Az ápolók és az orvosok mindenivel nagyon türelmesek. És hihetetlenül profik a szakemberek, a gyógytornászok, a kommunikációs szakemberek is.

- Az előbb azt mondta, januárban még nem tudta értékelni, hogy csodával határos módon életben maradt. Hogyan hatott az agyat megtámadó betegség az istenhitére?

– Az volt a döbbenet, hogy semmi istentudatom nem volt. Mintha kivették volna az agyamból. Nincs. Nem létezik... Pedig öntudatom volt már. Hogy az Oltáriánszentség kicsoda? Semmi... A szót sem ismertem. Nem értem, mi az, hogy csoda... Budakeszin van egy kápolna, éppen a lifttel szemben. Már az első napokban felmentem, mert csendesebb volt, mint a szobám. Kívántam a csendet. Semmit sem csináltam, csak ültem.

- Döbbenetet lehetett megtapasztalni a semmit.

– Állítólag így élnek azok, akik sohasem találkoztak a Jóistennel. Fogalmuk sincs Istenről, és bármit mondasz ne-

kik, nem értik. Na, én is így voltam. Két-három héttel később, ahogy ott ültem a kápolnában, egyik pillanatról a másikra megváltozott minden. Elkezdték előjönni az imák, amiket régebben mondtam. Attól kezdve már tudtam imádkozni magamért, másokért, többet jártam elcsendesedni és szentmisére is.

- Mi változta ki a változást?

– Isten kegyelme. Csak ültem, nem csináltam semmit. Nem imádkoztam azért, hogy történjen valami, mert nem tudtam imádkozni. Bűntudatom sem volt emiatt. Nem tudtam, hogy kellene, hogy legyen.

- Mikor tudatosult Önben újra, hogy szerzetes?

– A rehabilitáció barna melegítőben voltam. Az első nap leültem az ebédlőben egy csapat mellé. Az egyik srác azt mondta: te, ebben a székben pont úgy nézel ki, mint egy szerzetes... Eltaláltad, az vagyok – feletem neki. Ez aztán nyílt titok lett, természetesen kezelték, hogy a Didák szerzetes. Egy fizikoterápiás kezelés alkalmával egyszer bejött valaki, és azt mondta: Helló, Didák! Csak azért nyitott be, mert hallotta, hogy van itt egy szerzetes, és kíváncsi volt, az milyen. Így találtunk egymásra. Annyira megszerettem ott az embereket! Az egyik azzal jött, hogy nem tudnék-e egy olcsó gyónást intézni neki... Milyen az olcsó gyónás? – kérdeztem tőle. Olyan, hogy kicsi legyen a penitencia – válaszolta. Mondtam neki: mindenhol feloldoznak, tuti jó embereim vannak. Teljes közvetlenséggel beszéltek velem a betegtársak. Próbáltam meg tanítani nekik, hogy Didák vagyok. Megfogadtam, hogy aki először mondja ki a nevem, azt meghívom egy kapucsínorra. Következő nap az egyikük kimondta a nevem – azonnal mentünk kávészni.

- Milyen javulást sikerült elérni Önnél a három hónap alatt?

– A rehabilitáció nagyon sokat segített. A betegtársaim kérdeztek is, minek vagyok ott, hiszen nem volt kerekesszékben. Esténként összegyűltünk kikapcsolóni, kártázni, focit nézni, játszani. Azonnal csatlakoztam ehhez a csapatba,

hiszen szombatonként nálunk is van rekreáció, együtt töltjük az időt a testvérekkel. Otthon éreztem magam. Egy fiú minden hozott valami kis eszeget-nivalót. Volt közöttünk valaki, aki csonka volt a keze, de a művégtaggal minden meg tudott tenni. Néha azonban levette, hogy ne pálljon ki a bőre, és ilyenkor nem tudta elvenni az ételt az asztalról. A másik, mintha a világ legtermészetesebb dolga lett volna, a szájába tette a kiválasztott ételt. Nem volt semmi körítés, annyira magától érteődő volt az a mozdulat.

- Vissza kell nyernie még valamilyen képességet? Hiszen a betegsége előtt képzéseket tartott, vezető volt...

– Óriási változás, hogy most semmit nem akarok csinálni, csupán létezni. A Jóistenek elég az, hogy vagyok, hogy élek, mert szeret. Nekem is elég ez most. A kertben két órán át tudok ülni úgy, hogy csak vagyok. Olyan jó engedni, hogy jöjjön a gondolatok. Nincs kényszer, nincs semmi, amit tennem kellene. A tartományfőnök nagyon megértő velem. Amíg tart a rehabilitáció, elég, ha azt csinálom, amihez kedvem van,

például megloctolom a málnát, de nincs feladatom, ami felelősséggel járna. Jó pszichológus volt Budakeszin. Az utolsó alkalommal azt kérdeztem, mit szeretnék csinálni. Mondtam neki, hogy semmit... Valóban, most mindenféle felelősség ellen tiltakozik az agyam. Örülök, hogy élek. Azért élek, mert a Jóisten azt mondta: szeretlek – és ez bőven elég. Nem kell ennél több. A Jóisten szeret, élő, és szereti az előt. Azért teremtett minket ide, hogy éljünk, és ő elvezeti ezt.

- A létezés örömében van most, amit talán kisgyerekként éltük át utoljára. Mire csodálkozik rá ebben az állapotban? Minek örül?

– Nagyon tudok hálát adni. Készítettem májusban egy videót, amiben tanúságot tettem arról, mi történt velem, és hogy vagyok. A visszajelzésből kiderült, mennyien imádkoztam értem. Szerencsé helyen voltam, hiszen a szerzetesi iroda miatt minden magyarországi szerzetes ismer-

engem, és imádkozott értem. Rajtuk kívül a diákjaim és a szüleik is – elképzelhetetlenül sokan! Ezért minden reggel hálát adok. A videóban köszönetet mondok nekik, és kértem őket, hogy most már adjanak hálát ők is a Jóistenek, hiszen teljesült, amit kértek. Hálás vagyok a barátaimről, a szívesen mélyéig meghat, amiket mondanknak vagy írnak nekem, például, hogy régen mit kaptak tőlem, és az mit jelentett nekik. Túlhajtottam magam, de nem volt felesleges. Nagyon szép dolgokat csináltam, amikre most már pontosan emlékszem.

Mivel nincs munka, ami le foglalná az agyam, most sokkal jobban tudok figyelni a szövegekre. Nagyon mélyen érintenek a zsoltárok, minden nap van valami, ami meg fog „Szárnyaival betakar, és védelmez téged.” Ez az! Ezt csinálja a Jóisten. Le van írva, és én átltem, hogy betakar, védelmez és felemel. Nem tudok hálát adni azért, hogy beteg lettem, mert szerintem a betegség nem a Jóistentől való. Soha nem mondjam, hogy hálát adok a betegségemről. Ami viszont utána történt, azért igen: a jó emberekért, a pozitív inspirációkért. Minden elveszítettem, de mit kaptam helyette? Hatalmas szabadságot.

- A szerzetesi irodának januárban új vezetője lett.

– Az utódomat tavaly augusztusban kezdtem keresni,

Szent II. János Pál-oltárt áldottak meg Pócspetriben

A pócspetri egyházközség július 16-án tartotta Szent Ke-rezst Felmagasztalása-templomának búcsúünnepeét, melynek keretében megáldották az újonnan elkészült Szent II. János Pál-mellékoltárt, illetve Krakkóból adományozott Szent Vér-ereklyét helyeztek el benne.

Az ünnepi alkalmorra Szenes István, az egyházközség plébánosa meghívta Tokodi László OP atyát, a debreceni Szent László- (domonkos) templom plébánosát, a Szent II. János Pál Intézet igazgatóját, aki a szentmise főcelebránsa és szónoka volt. Tokodi László elmelkedésében a gyermekáldásról, a családról, a döntések és az elhivatottág fontosságáról beszél, illetve a szent pápa alakjára és kisugárzására is visszaemlékezik.

A Szent II. János Pál oltárnába ajánlott mellékoltár előtt a lengyel pápa hivatalosan kérte szóló imáját helyezték el:

„Jézus, Te vagy az ember egyetlen Megváltója! Testvéreinkért imádkozunk hozzád,

akik igent mondattak neked a papságra, a megszentelt életrére vagy a misszióra szóló hívásodra. Add, hogy életük napról napra megújuljon, és élő evangéliumról váljanak!

Irgalmas és szent Urunk, küldj szüntelenül új munká-

sokat országod aratásába! Segítsd azokat, akiket arra hívsz, hogy napjainkban kövessenek téged! Engedd, hogy aik arccodat szemlélik, örömmel válaszoljanak a csodálatos különbsére, amelyet rájuk bíztál, néped és valamennyi ember javára. Istenünk, aki az Atiyával és a Szentlélekkel élesz és uralkodol, most és mindenkoruk. Amén.

A szentmise ünnepi körmenettel zártult.

A Szent Kereszt Felmagasztalása templomban ugyancsak idén állították az életáldozat bemutatását szolgáló Szent Janka (Gianina) Beretta Molla tiszteletére készült ruhaerekyés mellékoltárt is, amelyet Michael Wallace Banach, Magyarország apostoli nunciusa áldott meg. Az akkori ünnepségen Palánki Ferenc debrecen-nagyegyházi megyéspüspök is részt vett.

Forrás:
Debrecen-
Nyíregyházi Egyházmegye

A csornai esperesi kerület zarándoklata

A Nagyboldogasszonységegyház újraszentelésére készülve július 17-én a csornai esperesi kerület papjai és hívei zarándokoltak Győrbe. A szentmise főcelebránsa Winkler Zsolt kerületi esperes, csornai plébános volt, akitel koncelebráltak a kerületi papjai, köztük a premontrei szerzetesek. Jelen volt továbbá Fazakas Zoltán Márton csornai premontrei apát is.

Mária-énekektől zengett a győri Nagyboldogasszonységegyház július 17-én a szentmise előtt. A szili plébániához tartozó egyházközégek hívei Gats Mihály plébániós vezetésével szébbnél szébb dallamokkal köszöntötték a Szűzanyát. A zarándoklat annak a nagykilencednek a része volt, melynek során a Győri Egyházmegye espereskerületei ajánlanak fel a székesegyházban szentmisét az egyházmegyeért és az esperesi kerület plébániáinak híveiért, s amely egyben lelkى előkészület is a Nagyboldogasszonységegyház újraszentelésére.

„Azért gyűltünk össze, hogy egy szív és egy lélek legyünk Krisztusban” – köszöntött a zarándokokat a székesegyház plébániós, aki kifejtette: nemcsak a felújított templom újraszentelési ünnepére készülnek, hanem „egy anya képe is áll előtünk, aki vérrel könnyezett március 17-én. Ma is 17-e van, felidézzük a vérrel könnyezést. Mária feltő tekintetét látjuk, ahogy szent Fiát nézi, és minket is így szemlél. Amikor az ember zarándokol, akkor énekel, hogy szíve közelebb kerüljön az Úrhoz. Folyelünk oda, hogy meghalljuk szívünkben azt a dallamot, amit az Úr szerzett nekünk. Amit pedig ma Isten és a Könnyező Szűzanyá előtt kérnek, találjon meghallgatásra!” – mondta Böcskei Győző. Winkler Zsolt kerületi espe-

sen arra, hogy mi vagyunk a templom. A szentleckében (1Kor 3,9-17) Pál apostoltól hallottuk: „Ti Isten temploma vagytok.” A keresztség által a Szentlélek templomai lettünk. Egy kőből épült templom fel-szentelésére készülve jusson eszünkbe a saját méltságunk, hogy azért is kell tennünk...

A templomszentelésre készülünk. Teljesedjék Egyháznunkra, egyházmegyeink főtemplomára, a székesegyhárra, az otthoni templomainkra és önmagunk templomára az igéret, és ezzel az örömmel ünnepeljünk, miként az Úr

kesegyház, egyházmegyeink főtemploma, ahol mindenki otthon kell hogy érezze magát. Olyan, mint amikor a szűlői házba tér valaki haza.”

A szentmise szónoka emlékeztetett: a templom összekötő az eget és a földet. „Bár a mi házaink között áll, tornyával az eg felé mutat. Templomunk hírnökei. Itt kapunk táplálékot a növekedéshez a szentiségek által, itt válnak nagykorúvá a kegyelemben. Ez a mai községi ünnepelés figyelmeztes-

mondja: „Kiválasztottam és megszenteltem ezt a helyet, hogy benne legyen nevem mindenkorukké.” (2Krón 7,16) – zárta szentbeszédét Winkler Zsolt esperes.

A szentmise zenei szolgálatát Varga Benedek kántor és a szanyi Szent Anna kórus végzte. A záróaldást követően a zarándokok a kegyoltárnál a Könnyező Szűzanyát köszöntötték.

Forrás: Győri Egyházmegye
Fotó: Ábrahám Kittí

Fedezzük fel a csend éltető erejét!

Mihályi Jeromos OSB volt a Nyitrai Egyházmegye búcsújának szónoka

A Nyitrai Egyházmegye a középkori Zobor-hegyi Szent Ipoly-monostorhoz tartozó remeték, Szent Zoerárd-András és Benedek liturgikus emléknapja (július 17.) utáni hétfőn tartotta Nyitra város és az egyházmegye védőszentjeinek búcsóját. Viliám Judák nyitrai megyéspüspök meghívására a július 21-i nyitra-zborhegyi és a 23-i vágysziklási szentmise szónoka Mihályi Jeromos tihanyi perel volt.

A perelt Barkó Ágoston tihanyi alperel, Németh Miksa győri bencés szerzetes, tanár és Gál Sámuel tihanyi bencés szerzetesnővendék kísérte el az ünnepet.

Szent Zoerárd-András szobrának felavatásával kezdődött a búcsú ünnepség a vár alatt. Innen indult a megyéspüspök vezetésével a gyalogos zarándoklat az egykori Zobor-hegyi – először bencés, majd a 18. században kamalduli – kolostor romjaihoz.

A szentmise elején a tihanyi perel szlovákul köszöntötte a pápságot és a hívőket, majd felolvasták a szentbeszédét.

Tihany, amelynek neve a csendesség (ticho) szláv szóból származik, szent hely, ahol a ben-

rőszöket keresek magamnak, hanem akkor, amikor minden nehézség és konfliktus ellenére is kitartok a régi barátom mellett, és az emberi élet és kapcsolat nagy mélységeit és hullámait megélve egyre jobban megismерem őt. A stabilitás által tehát a szerzetes megerősödik, elmélyül az istenkeresésben és a közösségen megélt örömkök, küzdelmek és nehézségek által válik igazán Isten barátjává.

A bencés lelkiség két alappillérenek a munka és az imádság harmonikus egységét szokták nevezni. Bár Szent Benedek regulájában nem írja le ezt, mégis az életszabályok elrendezéséből ez vált a bencés rend jelmondatává. Ora et labora! Imádkozz és dolgozz! „A tétlenesség a lélek ellensége” – írta Szent Benedek. minden szerzetesnek, de igazából minden kereszteny hívőnek meg kell találnia azt a munkát, amiben ki tud teljesedni.

A szerzetesi élet középpontjában ugyanakkor az imádság áll. „Természetesen a közös imádság a szerzetes számára nem napirendi pont, hanem az istenkapcsolatának csúcsa és forrása. De minden ember az imádságban válik megszólíthatóvá az Isten számra, hiszen így helyezzük magunkat az Isten jelenlétébe, és különleges figyelemmel és nyitott szívvel fordulunk felé. Evangeliumi és kereszteny élet nincs imádság, Istent imádása nélküli.”

Mihályi Jeromos perel felidézte, hogy 2022-ben monostoruk védőszentjének, Szent Ányosnak ünnepén Viliám Judák nyitrai megyéspüspök közösségiük ajándékozta a két szent remete ereklyéit. „Mi, tihanyi szerzetesek, amikor imádkozunk az ereklyék előtt, megéljük a lelke közösséget Isten szent emlékű szerzeteseivel és egyben a Nyitrai Egyházmegye egész közösségevel, aik hívő lélekkel őrizik és élgettik András és Benedek tiszteletét.”

Végül Szent Zoerárd-András és Benedek élete nyomán két útravalót fogalmazott meg a szónok. „Ne féljetek a csendtől és a magánytól! Fedezzük fel a csend éltető erejét, fedezzük fel e lélek igazi csendjét, ahol Isten újból és újból szól hozzáink. Ez nem a világ zajának kizárasa, hanem a belső, a kinyilatkoztatás igazságaira épülő lelke beke, ahol elmonddhatjuk Péterrel és társaival: »jó nekünk itt lennünk«.

A második egy kérés, amit a szívetekre helyeznék: Imádkozatok szerzetesi hivatásokért! Fontos, hogy a családokban jelen legyen az imádság és munka harmóniája, ezért szerezzet kérék minden édesapát és édesanyát, nagymamát és nagypapát, hogy életpéldájuk és imádságuk segítse, hogy a gyermekek megħallják Isten hívő szavát, és bátran merjenek az istenkeresés boldogító útjára lépni. Imádkozunk, hogy minél több fiatal ismerje fel élethivatását a szerzetességre és a papi szolgálatra!” A szentmise után agapéra hívíták az ünnepelő közösséget.

Vasárnap András vártonáságának helyén, a Trencsén melletti Vágysziklás búcsújáróhelyen tartottak ünnepélyes szentmisét, amelynek főcelebránsa Peter Benő nyitrai segédpüspök volt.

Nyitrán minden vasárnap reggel van magyar nyelvű szentmise a váraljai ferences templomban. Ezen kívül június 27-én, Szent László ünnepén a piarista templomban, valamint augusztus 15-én, Nagyboldogasszonyn ünnepén a kálváriánál szabadterén tartanak magyar nyelvű szentmisét.

Forrás: Tihanyi Bencés Apátság
Fotó: Nyitrai Egyházmegye

A közösségi létről a pálferis táborban

(Folytatás az 1. oldalról)

A korábbi évekhez hasonlóan érdeklődésüknek megfelelően osztották általábanokba a résztvevőket, akik a mátrai kirándulás mellett megismerték a gyöngyösi Szent Bertalan-templomot és kincstárát, a Magyar Természettudományi Múzeum részeként működő Mátra Múzeumot, amely egy hatalmas mamutcsontvázat is őriz, vagy éppen a Mátrai Erőmű működését. Emellett különböző önismereti és egyéb workshopokon, többek között bibliodrámán, kézműves-foglalkozáson is részt vettek a táborozók.

Nettek a taborozók.

A pálferis táborral párhuzamosan zajlott a fiatalabb felnőtteknek szánt Open Sky tábor, amelyen többtucatnyian vettek részt, és többek között az erőszakmentes kommunikációról tanulhattak, emellett strandolhattak is. A táborhoz csatlakozik évről évre családos tábor is, napközben a gyermekekre fókusztáló rendezvényekkel, de az esti programokba, amennyire lehet, a szülők is becsatlakoznak.

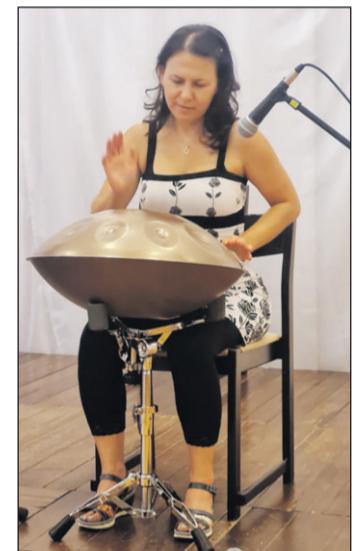
Az altáborok emberi léptékűvé teszik a rendezvényt, és kicscsoportos beszélgetéseket is kínálnak, de az esti programokon mindenki együtt van jelen, így a közösségi lét több dimenzióját a gyakorlatban is megélhetik a táborlakók. Mindennap reggeli imához és reggeli tornához lehetett csatlakozni. Kétszer is volt szalonnasütés, egyszer egyenesen az esővel harcolva (sikerrel), de jazzkoncert, bachataoktatás és latin táncos buli is várta az érdeklődőket, a zárónapon pedig a kreativitásukról fehettek tanú-

Színpadi díszletek nélkül, de a lélek apró rezdüléseivel érkezett meg a táborba Vecsei H. Miklós, *Mondjad, Atikám* című egyszemélyes produkciójával, ezúttal Ratkóczi Huba gitáros kísérte. Az egyik verse szerint kessel a kezében született József Attila éleットörténetéből összeállított monodráma igazi léleksebészet, sok jelenlevőnek nyújtott katartikus éléményt.

Hasonló hatása volt sokak számára a július 15-i, szombati esti szentmisének, amelyet a tábor névadója, Pál Ferenc katolikus pap, mentálhigiénés szakember mutatott be, egészen újszerű gondolatokat fűzve a magyertő példázatához. Mindekekkel előtt hangsúlyozta, Isten terve az, hogy általunk, benünk, közöttünk jó szülessen. Homiliájában felidézte, hogy az általa szívesen nézett népszerű kertészeti műsor angol műsorvezetője mindenkor két magot ültet el az ültetőtéglébe, aztán amikor a csírázási időnek vége, a gyengébbiket kihúzza. A lelkipásztor elmondta, hogy

neki ezt minden nagy fájdalom látnia. Hiszen az evangéliumi történet magvetője, a Jóisten meghagy minden magot, nem mérlegeli, hogy százszoros, hatvanszoros vagy harmincszoros termést hoz-e, azt is megkíméli, ami semmit sem terelem.

Ahogy a földben a magok
is versenyeznek egymással,
úgy az emberi életnek is része

bet nem tesz ilyet. 1944 végén aztán a zsidókat elkezdték összegyűjteni, köztük Dezső urat és a családját is. A fogvatartók között volt a körárábbi lopós ember is, aki lászlóval szölag jól megkínozta a textilgyáros családját, a valóságban azonban segített nekik, hogy az egyik nagykövetség alkalmazottja kimenekítesse őket, ne kerüljenek a haláltáborba. A textilgyáros úgy gondolkodhatott, ott van ennek az embernek a rossz maga a szívében, ott hagyom, de mellette elültetek egy jó magot is, és ez a mag ki is kelt, csak kellett valaki és egy helyzet, hogy szárba szökkentse.

zet, hogy szárba szökkentse. Ez a textilgyáros aztán Amerikába kerülve 1950-ben, korát jó pár évtizeddel megelőzve létrehozott egy olyan vállalatot, ahol tíz fehér és tíz fekete bőrű dolgozót helyezett vezető pozícióba. Eleinte a fehér vezetők tiltakoztak a feketev vezetők ellen, de amikor Dezső úr kétszer annyi fizetést ajánlott nekik, mégis ott ma-

radtak. Később hasonló módon a fehér dolgozók nem akarták elviselni, hogy feketékkal álljanak fölöttük, ekkor is megduplázzott fizetéssel érte el, hogy maradjanak. Pál Feri rámutatott, a tanulság ebben az esetben nem az, hogy pénzzel minden el lehet érni, hanem hogy vannak, akik pontosan tudják, felperzselt, madártalanul vidékeken is lehet olyan körülményeket teremteni, ami mindenkihez kihozza a jót.

Pál Feri arról is beszélt, hogy attól, hogy egyes magok nem keltek ki az életünkben, még nem lehetetlenítik el, hogy más magok kikeljenek, és nem kell amiatt szennedésben töltenünk az életünket, mert bizonyos magok nem hajtottak ki. Erre egy egészen meredek példát hozott, egy orvosét, aki szigorú öndiagnózis révén kiderítette magáról, hogy pszichopata. Kimutatták, hogy a börtönben lévők, valamint a multinacionális cégek vezetői között épp-úgy felülreprezentáltak bizo-

nyos antiszociális személyek, mint a sebészek között. Ha jól belegondolunk, a legtöbb ember nem vágia meg csak úgy akár a saját édesanyját is attól, hogy tudja, ez kell a gyógyulásához. Mégsem mindegy, hogy egy pszichopata mire használja az adottságát.

A lelkipásztor rámutatott: bizonysos munkát el kell végeznem magamon ahoz, hogy jól legyek. Igenis el kell gyászolnom az utóbbi három év veszteségeit, a covid, a háború, az infláció okozta veszteségeket. Elmondta, hogy neki személyesen el kellett gyászolnia azokat az embereket, akik korábban, a világiárvány előtt a miséjére jártak, és most már nincsenek ott, így már tud örülni annak az ötven százaléknak, akik helyettük töltik meg a padokat. Sirassuk meg az összes magot, ami nem kelt ki bennünk – tette hozzá.

Pál Feri rávilágított, az evangéliumban nincs szó arról, hogy miért estek úgy a magok, ahogy estek, hogy mi-

ért vetett úgy a magvető, ahogy vetett. Ahhoz ugyanis, hogy éljünk és termést hozzunk, nem a miértekre kell keresni a választ, mert csak belebonyolódunk, és elmegy vele az egész élet, hanem az a lényeges, hogy mit kezdünk magunkkal. Nem a rosszban van a jó – mit szólna egy háború elől menekülő ukrán család, ha ezt magyaráznánk neki, vagy a költő, hogy „kedves József Attila, minden rosszban van valami jó, katasztrófa az életed, de jók ezek a versék”.

Nem a rosszban kell meg-
találni a jót, hanem magunk-
ban. Nem a rosszat kell elfo-
gadnunk, de ha szörnyű dol-
gok történtek velünk, vagy
akár mi magunk tettünk ször-
nyű dolgokat, akkor is történ-
het jó az életünkben. Ausztriá-
ban jó pár évtizede végeztek

egy felmérést, amiből az derült ki, hogy a leggyümölcsözőbb egyházközösséget egy igencsak szerény képességekkel megáldott pap vezeti. Nem győztek csodálkozni, hogy lehet ez. Kiderült, ez az ember, ha sok minden nem is tudott, de azt világosan láttá, hogy mihez nem ért, és idővel maga köré gyűjtötte a különböző területeken tehetséges embereket, akik sokszor csak szánalomból segítették. Ily módon rengeteg mag kibontakozott abból, ami az egész közzösségen reilett.

A keresztyény alapokon nyugvó, mentálhigiénés szellemiségű közösség Pál Feri 2000-ben elindult keddi, hasonló témaúj előadásainak törzsközösségeből alakult ki a Pálferi Alapítványt ma is vezető Gláser András kezdeményezésére, és az előadások 2018-as megszűnése után is együtt maradt. Az ökumenikus jellegű közösség szervezői gárdájában – akárcsak a tábor és a többi program résztvevői között – a katolikusok mellett a más felekezetekhez tartozók is épp olyan lelkesen vannak jelen: az immár sokadszorra főszervezőként szolgáló Ágoston Kata például evangélikus, de számos, az istenhitet kereső tag is aktív része a társaságnak.

A pálferis közösséggé két tábor között is szervez programokat, az önismereti és tánccos csoportok mellett állandó jelleggel működik keddenként a pálferis imacsoport, valamint a szentmisén is szolgáló Pálferis kamarakórus.

**Agonás Szonja
Fotó: Ágoston Kata; Fogarasi
Barbara; Karkus János;
Koronka Márton**

Isten adta nemi identitás

(Folytatás az 1. oldalról)

Ezek keretén belül került elő a párkapcsolat és a szexualitás téma. Emlékszem, 2007 körül 6–10 éveseknek szerveztünk táborot. Akkor jelentek meg az első színes képernyős mobiltelefonok. Egyik este egy tizéves kisfiú a szobában pornót mutatott a hatéveseknek, így kikerülhetetlenné vált ez a téma, foglalkoznunk kellett vele.

– Úgy tudom, a házasság előtti tisztaság megtartása fontossá vált a táborokban részt vevő fiataloknak.

– minden programon törekszem a gyakorlatiasságra, hogy ne szálljon el a szó... Ezért kitaláltuk, hogy nemcsak beszélünk Isten tervéről, szeretetéről, hanem szervezünk egy ünnepélyes tisztasági elköteleződést: aki Isten akarata szerint akarja megélni a párkapcsolatát, a szexualitását, az mondja ki, hogy mostantól kezdve így szeretne elni. Kis medálokat készítettünk a Szentlélek jelével azoknak, akik elköteleződtek. Még évekkel később is sokan viseltek, és racsodálkoztak egymásra, ha meglátták a másik nyakában, ez közös jel volt.

– Mivel lehetett a fiatalokat meggyőzni arról, hogy érdemes vállalni a házasság előtti tisztaságot?

– Meggyőzni senkit nem lehet, és nem is akarunk. Az ember vagyelfedezi az igazságot, és maga győződik meg arról, hogy ez jó neki, vagy hosszú elméleti vitákba bocsátózik. Mi csak annyit tettünk, hogy elmondunk: Isten szeret téged, van egy csodálatos terve számodra, amiben benne van a családos életed is. A szexualitást úgy alkotta meg, hogy jó legyen neked. Ha bízol Istenben, akkor elhiszed, hogy jót akar neked, és amit eltervezett számmodra, az jobb lesz, mint amit más mond, vagy mint amit érzel. Isten szeretetéről és a vele va-

ló együtt járásról beszéltünk minden, aminek a szexualitás is a része. Még a tízparancsolatból is erről szól két parancs. Ha Isten kivesszük a szexualitásról való gondolkodásunkból, akkor marad az élvezet. Ez történik ma a világban: a szexuális élvezetet helyezik piedestálra, minden akörül forog, azt istenítik. A szexualitás az életünk része, de az életünk Isten kezében van, és ő tudja, mi az, ami jó neunk.

– Hogyan jutott el oda, hogy a szexuális nevelés téma jávával foglalkozzon?

– Az ifjúsági evangelizációval párhuzamosan coach, azaz életvezetési tanácsadó lettem. Éreztem indítatást, hívást arra, hogy identitásproblémákkal foglalkozzam, mivel az életem során magam is többször éltettem át identitásválságot. A kápolnában ültettem, és imádkoztam, hogy megértem, vajon mit kér tőlem Isten, mit szeretne tenni velem. Jelet kértem. Amikor kiléptem a kápolnából, jött egy Messenger-üzenet: valaki azt kérdezte, foglalkozom-e ilyen nehézségekkel, mert ha igen, akkor szereprene beszélgetni velem. Két-

három napon belül aztán több olyan megkeresést kaptam szülőktől, hogy a kereszteny nagycsaládban felnőtt gyermekük azzal jött haza, ő biszsexuális, vagy hogy nemet akar változtatni. Kérték, adtak nekik tanácsot, mitévők legyenek. Éreztem, hogy ezek által egyértelmű választ kaptam, valóban szükség van arra, hogy a nemi identitással foglalkozzam.

Ezután elkezdtetem utána nézni, hogy Magyarországon van-e szakirodalma a szexuális nevelésnek. A neveléssel foglalkozó szakemberek általában egy-egy fejezetet szának a homoszexualitás téma-jának, a pornográfiának, de így, hogy „szexuális nevelés”, nem sok minden találtam. Kutatni kezdtetem, hogy azokban az országokban, ahol már harminc éve folyamatosan jelen van a woke ideológia, mi a rá adott kereszteny válasz. Így képzem magam a mai napig is. Az elmeletet aztán kipróbálom a gyakorlatban a saját gyerekeimen, és látom, hogy működik. Nagyon pozitív visszajelzéseket kapok szülőktől is.

– Mi volt az, ami segített Önnel elfogadni, hogy női testben él? A hite?

– Egyeszerűen kinöttem ezt az identitásválságot. Tizenégy évesen tértettem meg, Isten addig nem létezett számomra. Attól fogva viszont minden nap misére jártam, imádkoztam, olvastam a Bibliát, és nagyon haragudtam Istenre, hogy nem fiúnak születettem, mert akkor pap lehetnék. Ez is azt erősítette bennem, hogy itt valami tévedés van. Aztán arra gondoltam, hogy apáca leszek, de nem letttem. Kamaszkaromban volt egy bántalmazó párkapcsolatom, ami még inkább elmelítette bennem az érzést, hogy nőként gyenge vagyok, és nem tudom megvédeni magam. Ha egy fiú lefog, nem tudsz mit csinálni... És volt nagyon jó párkapcsolatom is, amelyben megtanultam felszabadultan beszélni arról, hogy nőnek lenni gondot jelent nekem. Összességeben sokat segített ez az összinteség, ahogy az Istennel való kapcsolat, az imádság is.

A szakemberek azt írják, hogy a kutatási eredmények szerint az esetek nyolcvan százalékában egyszerűen kitűnik a fiatalok a nemi identitás-válságot, ha nem éri őket olyan külső behatás, mint a genderideológia. A gyerek belenő a testébe. Keresi, ki ő, mi ő, és megérkezik saját ma-

góhoz. Attól kezdve, hogy valaki megfogant, XX vagy XY kromoszómákkal rendelkezik. A szervezetben minden ennek megfelelően fejlődik: az agya, az izomzata; és hímvarsejtek termel, vagy petesejtek érlel. Biológiaileg kódolva van az ember, ezt nem lehet megváltoztatni. A nemi identitás körülbelül huszonöt éves korra szilárdul meg. A mi dolgunk, hogy segítsük a gyerekünket ebben a folyamatban.

– Hány éves volt, amikor túljutott ezen a válságón?

– Tizenyolc évesen még erősen fiús voltam öltözök-désben, viselkedésben, mozgásban, de akkor már vágytam arra, hogy megélhessem, milyen lenne nőiesnek lenni. Huszonévesen jutottam el idáig.

– Kereszteny családokban is vannak, akiknek problémát okoz a nemi identitásuk. Hogyan kellene viszonyulnunk hozzájuk?

– Ha egy fiú lányos, vagy egy lány fiús, arra nem lehet azt mondani, hogy flancol, vagy hogy a woke ideológia kimosta az agyat. Egyre inkább meggyőződésemre vált, hogy nem a tiltakozás a helyes út a genderideológiával szemben, hanem annak megfogalmazása, hogy mi mit képviselünk. Nem megoldás, ha minősítjük azokat, akik identitásproblémával küdzsének, ha olyan szavakat használunk, amelyekkel megbélyegezzük őket. Fontos, hogyan kommunikálunk. Jézus több szexuális bűnössel is találkozott, de egyetlenegyet sem ítélt el közülük, mindenkit felemtette. Úgy gondolom, nekünk is ezt kell tennünk. Megjelent egy egyházi dokumentum a genderideológiáról Férfinak és nőnek teremtette őket címmel. Ebben világosan le van írva, hogy ezt az ideológiát veszélyesnek tartjuk és keresztenyellenes, viszont a személyt, aki a nemi identitás zavarával küzd,

másképpen közelítjük meg: ő is Isten gyermeké, nem itéljük el, nem szóljuk le. Ha a gyerekünknek homofób hozzáállást tanítunk, hogy fog odajönni hozzánk, ha maga is ezzel a problémával küzd? Mi van, ha a legjobb barátnőjének vagy a legjobb barátjának vananak ilyen nehézségei? Akkor ne barátkozzon vele? És mit mondunk, ha az osztálytársának két anyukája vagy két apukája van? Mert előfordul ilyen...

– Ön szerint mi a helyes kommunikáció és magatartás, amit a gyerekeinknek is meg kellene tanítanunk?

– Már egészen kicsi kortól fogva tudatosan tisztán kell beszélni a gyerekeinknek a szexualitásról, a nemi szeretkről, a nemiség működéséről, az Isten terve szerinti kapcsolatról, az érzésekéről, érzelmekről, itélkezés nélkül. És megtanítani, hogy a nemi identitás zavarával küzdő embereket is elfogadjuk, még akkor is, ha nem értünk egyet velük. Mindenkinek szabad akarata van, eldöntheti, hogy Isten szerint éli meg a párkapcsolat, vagy más módon, az érzései szerint. Ók nagyon nehez helyzetben vannak. Fontosnak tartom a tapintatot, ami mostanában kihálóban van. Inkább az terjedt el, hogy nem vagyok tekintettel arra, más mit gondol, mit érez; azt gondolom, én minden tudok, és aki nem úgy gondolkodik, mint én, azt elítélem... Nagyon fontos, hogy tisztán, érthetően, itélkezésmentesen beszéljünk erről a téma ról. Vitatkozni is csak indulatmentesen lehet, máshogy nem vezet jóra. A tisztá és érthető fogalmazást tanulni kell. Hogyan viszonyulnak majd a gyerekeink a woke ideológiához, ha nem adunk nekik világos tanítást, fogalmakat, gondolkodásmódot?

(Eberlein Éva kurzusára az eberlein.hu oldalon lehet jelentkezni.)

Vámossy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

Az érdi Marianum Német Nemzetiségi Nyelvoktató Általános Iskola és Gimnázium fiataljai Hajdu Ferenc püspöki birtok és Szabó István igazgatóhelyettes vezetésével indulnak a magyar szent család nyomában, hogy felfedezzék életpéldájukat, s hogy a zarándoklatot a Székesfehérvári Egyházmegye családjaiért felajánlva a magyar szent család közbenjárását kérjék.

A zarándokok az első napon Székesfehérváron, a vasútállomással szemben, a magyar ifjúság példaképének, Kaszap Istvánnak a sírjánál imádkoztak, majd a hitvesi szeretet szép példáját hirdető Bory várát tekintették meg.

A zarándoklatot megnyitó szentmisét a székesfehérvári székesegyházban mutatták be, ahol Ugrits Tamás pasztorális helynök és Dózsa István plébános is együtt imádkoztak a zarándokokkal és a plébánia tagjaival.

A második napon a püspöki palota épületét Ugrits Tamás mutatta be, majd az egyházmegyei múzeum bejárását követően kezdődött meg ténylegesen a zarándoklat.

Érdi fiatalok a magyar szent család nyomában

Székesfehérvárt elhagyva Iszak-szentgyörgy irányába indultak, ahol a szentmisét a lelkigyakorlatos házban mutatták be.

A harmadik nap célállomása Mór városa volt, ahonnan Bodajkra érve

a kegytemplomban szentmisére, olátkerülésre került sor, majd a zarándokok a templom előtt, a magyar szent család szobra előtt imádkoztak.

Az aznapi szállást a mórói Szent Erzsébet Római Katolikus Általános

Iskola biztosította a tornatermében, ahol Kovács Béla igazgató fogadta az érkezőket.

A negyedik napra tervezett útvonalat Csákvárig az esős időjárás miatt részben busszal tették meg. Az

esti szentmisét a Szent Mihály-templomban tartották, az éjszakát pedig a Szent Orbán-turistaházban töltötték a csapat.

Innen az ötödik napon Vérteskőmára vezetett az út, ahol a régi iskolában szálltak meg a zarándokok, és a mellette lévő templomban tartották szentmisét.

A hatodik napon a várbesztesi vár tövében elhaladva szép erdei utakon haladtak Majkra érkeztek, ahol az egykori kamalduni perjelséget tekintették meg. Ezt követően Vértesomló felé vették az irányt; a helyiek nagy szeretettel várakoztak őket a templomnál, ahol a zarándoklat záró szentmiséjét mutatták be. A liturgia végén tartották a hagyományos „zarándokkeresztséget”.

2017-ben kezdődött el a Magyar Szent Család Zarándokút tervezése. Ennek első részeként felújították, illetve kialakították a zarándokút állomásait, helyszíneit. Elkészült egy (egyelőre Apple-termékekről elérhető) applikáció is, a Szemvezető, amely az autós zarándokokat segíti, de hamarosan bővül a gyalogos zarándokok számára fontos információkkal is.

Forrás és fotó: Székesfehérvári Egyházmegye

Ma jobb akarok lenni, mint tegnap

Kerületi cserkésznagytábor Szentgálon

(Folytatás az 1. oldalról)

A jó földbe hulló mag esetén sem dőlhet hátra az ember. A földet gondozni, művelni kell. Ahogy az embernek is akarna kell fejlődni; akarna kell holnap jobbnak lenni, mint ma volt. Ez pedig küzdelemmel jár.

Az érsek egy követhető módszert ajánlott: Mindennap fejlessz egy jó tulajdonságot, és dolgozz egy rossz tulajdonságon. Tedd ezt fél éven át, mindenig az az egy jó és az az egy rossz tulajdonság álljon a fókuszban. Legyél olyan, mint a versenyfutó, aki mindenig a következő lépére koncentrált: egyik láb a másik elő, majd egyre gyorsabban előre. Azt az egy lépést mindenig meg kell tenni. Így van ez önmagunk fejlesztésével is. Először fél éven át egy-egy tulajdonságunk változik, egy év után ez

Buja zöld minden, de szerecsére a sok esőt csak néhány sárolt jelzi. A fák sűrűjében mindenütt sátrák. Gróf Gabriella, a nemesvámosi Csillagösvény cserkészcsapat egyik tagja mutatja be először a Bakony, majd a Mátra altábor körletét.

Impozáns kapu a Mátrára. Az órsök már otthonosan be rendezkedtek. Kész az alakulótér, áll a kereszt; a zászlót is felhúzták – rajta a KNT logója, melyet Vági Boglárka rajzolt a kerület által kiírt pályázatra.

Gabi huszonöt éves, elvégezte a segédtisztii képzést, a KNT-ben az adminisztráció a feladata. Lelkesen meséli: „Megerősítést kapok itt a táborkban. Sokfelől jöttünk, nagyon különbözők vagyunk, de ez annyira jó! Mindenki más-más módon épít altábot, teljesen eltérő megoldások születnek egy-egy helyzetre, problémára, és kiváloan tudunk együttműködni. Remélem, lesz következő KNT is.”

Most mindenütt csend van, a cserkészek már a szentmisére készülnek. A liturgia főcelebránsa és szónoka Udvárdy György veszprémi érsek. „Evangéliumi történetet élünk át, a magvetés történetét – kezdi a homiliát a főpásztor. – Isten a magvető, aki soha nem fárad, nem un bele a magvetésbe. Mindig szól hozzáink, mindenig bátorít és meghív, személyesen szólít és felszólít. Növekedésre hív.”

A példabeszéd azt mondja el, mi történik a vetéssel a mi válaszunk következtében. Ahhoz, hogy Isten igéje növekedni tudjon bennünk, szükség van a válaszunkra. Isten bízik abban, hogy megszólítása bátorítja, vigasztalja az embert, utat mutat neki. Táplálni akarja. Felszólítja, hogy amit hall, amit megért, azt tegye meg.

Milyen válaszokat adunk? Ha a mag az útszélre hull... – az ember maradhat távolság-tartó, elutasító, mondván, majd jelentkezik, ha szüksége van Istenre, de addig is maga akarja alakítani az életét. Ha a mag köves talajba hull... – ez annak az embernek a válasza, akit a harag, a szúkkelbűség, a sértettség irányít, és nem tudja befogadni Isten kedves, szerező szavát. A tövis közé hulló mag növekedését elfojtja a növények... – ez annak az embernek a válasza, aki szeretne változtatni, de nem képes valódi átalakulásra. Próbálkozik, de a bűnei nem engedik, hogy előrelépjön, növekedjen. Először meg kell tisztni, bocsánatot kell kérnie Isten-től, és megkapni a feloldozást. Így tud megkönnyebbülni, és Isten bocsánatát hordozva továbbmenni. A nehéz teher lekerül az emberről, és szármányat kap a növekedéshez!

A szentmisével megkezdődik a tábor, a bakonyi betyárok élete, ez ugyanis a keretmese. Gere Márk atya, a kerületi parancsnok fejt ki ezt bővebben. A tábor a betyárok történetét idézi meg: amikor kitört a '48-as szabadságharc, a betyárok lehetőséget kaptak arra, hogy harcoljanak Ma-

két-két, öt év után már tíz-tíz tulajdonságot jelent, és így tovább. A tábor segít elindulni, lendületet venni.

Mindennap válassz egy jó tulajdonságot, amire törekkel, és egy rosszat – akár társaidtól is tanácsot tudsz kérni, mi legyen az –, ami ellen küzdesz. Imádkozzunk a jóra való készségért és a bártóságért! Higgyünk abban, hogy tudunk jók lenni!

Udvárdy György elmondta: abban látja a cserkészet jelentőségét, hogy integrált nevelést ad, a hit, az élet, a cselekvés, a döntés, a növekedés és a hagyomány realitásában. Sokféle jó nevelési modell van az Egyházban, de a cserkészet, amely az élet valóságával hozza kapcsolatba a fiatalokat, kiemelkedik közü-

lük. Itt túl kell élni, bírni kell meleget, hideget, esőt, kánikulát, le kell mondani sok mindenről – minden a cserkészlét velejárója. Benne van az élet próbatétele a foglalkozásokban, a táborokban, a szolgálatokban – fogalmazott az érsek.

Megtudtuk, hogy gyerekként regnumi atyákkal találkozhatott. „Szerencsém volt, hogy ők neveltek, a cserkészet sok eleme része volt az életünknek – mondta Udvárdy György. – Tizenhárom éves koromtól egészen a papszentelésig jártam táborokba, utána pedig én szervezem azokat. Szeretem a tábori létet, szeretem, hogy fel lehet építeni egy tábor a hit logikája szerint. Benne van a virrasz-

tás, az éjszakai zarandoklat, a rácsozákozás a természetre, egy nap csend. Olyan élményeket kaphatunk, amik nem részei az életünknek, noha nagyon hiányoznak.”

Gere Márk budapesti születésű. Hetedikes kora óta cserkész. A Szent Bernát cserkészcsapat tagja volt Brückner Ákos OCist szárnyai alatt. 1998-ban – éppen huszonöt éve – fogadalmat tett Mária Keresztes Közösségeben, 2004-ben pappá szentelték. Jelenleg Nemesvámos plébánosa, ahol százfős cserkészcsapatot vezet, mellette 2015 óta a cserkészkerület elnöke.

Elmonda, 2017-ben nem volt elég vezető ahhoz, hogy megszervezzék a KNT-t. Ezért elindult a belső építkezés, ennek az eredménye, hogy most több mint hatszáz gyerek itt táborozhat. „Kiképezünk sok fiatalt, akik ma már dolgoznak. Évek munkája érett be ebben a táborban.”

Varga Bálint táborparancsnok a nyitónapról beszélt. Nagy ünnep volt. Negyvenhárom cserkészjelölt a nagytábor előtt tehetett fogadalmat. „Még egy hét van előtünk, a találkozás, az együttlét megannyi élménye.”

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

Készült Magyarország Kormánya megbízásából.

Új ország- és vármegyebérlet

Olcsobb és egyszerűbb lett a vasúti és buszos utazás

Az új ország- és vármegyebérlettel a korábbiaknál jóval olcsóbben és egyszerűbben utazhatunk vonatokon és buszokon egyaránt. Az új bérleteket keresse online és a jegypénztárakban!

HÍREK KÉPEKBEN

A tervez szerint 2025 nyarán fejeződik be a kivitelezés, mely révén katolikus fenntartású, 4 csoportszobás, 48 kisgyermek ellátásra alkalmas bölcsődei intézmény kezdheti meg működését Szombathelyen. A komplex beruházás megvalósítását követően egy minden igényt kielégítő, a legmodernebb fejlesztőeszközökkel felszerelt, közel nulla energiaigényű épület áll majd rendelkezésre.

Isten Szolgálója Bódi Mária Magdolna, a tisztaág vártonja földi születésnapja alkalmából augusztus 8-án, a várton születése napján a 18 órakor Magdi életeért hálát adó ünnepi szentmisét követően a Mendelssohn Kamarazenekar hangversenyét hallgathatják meg az érdeklődők. Augusztus 11-12-én, pénteken és szombaton kétnapos biciklis zarándoklatot szerveznek Veszprémről Szigligetre a várton születésének helyére.

A kármelita közösség július 16-án ünnepli Kármel-hegyi Boldogasszony búcsuját, amit Keszthelyen is bevezettek 1930-tól a Kis Szent Teréz-templomban szolgáló szerzetesek. Idén az ünnep előestéjén szentmiséket és szentséggimádást tartottak a keszthelyi bazilikában, ahol a búcsú napján, vasárnap Fazakas Zoltán Márton premontri apát mutatott be szentmisét és vezette a skapulárés körmenetet.

Új nyár, új lehetőségek a fesztiválozó pázmányosokkal

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészeti- és Társadalomtudományi Kara (PPKE BTK) az elmúlt évekhez hasonlóan idén is számos jelentős hazai fesztiválon képviseltette magát sátraival és programjával, hogy találkozhasson jelenlegi, jövőbeli és alumni tagjaival.

„Mindig örölkünk ezeknek a személyes kapcsolatfelvételüknek, amikor közelről mutatthatjuk be egyetemünket, segíthetünk a döntésben. Talán ezek az alkalmak a legfontosabbak a kapcsolatépítésben” – olvasható a PPKE BTK honlapján július 20-án közzétett nyári beszámolóban.

Az eddigiekhez képest bővítették a „fesztiváltérképet” is, hiszen a már megszokott és bejáratott EFOTT mellett találkozhattunk pázmányosokkal Egerszalón és Pélicsentről.

A sort, mint mindig, most is a korosztály számára talán legjelentősebb esemény, az EFOTT nyitotta. Méretéből is adódóan itt lehet a legtöbb emberrel kapcsolatot teremteni. Idén is nagyon nagy sikernek örvendtek a játékok, pályaorientációs tesztek.

Hosszú idő után először idén nyáron eddig két katolikus találkozóra is eljutottak az intézmény képviselői, aik múlt héten az Egerszalóki Ifjúsági Találkozón és Lelkigyalán vettek részt. Ezen a hétfégnél mindig bensőségesebb, családiasabb hangulat uralkodik, hiszen a „régi ifjúság” jár vissza családjával,

ami által a találkozó is egyre nagyobb közösséget szólít meg. A PPKE BTK idén – újdonságként – az Eszterházy Károly Katolikus Egyettemmel közösen jelent meg az eseményen. „Standot állítottunk, ahol sokféle programmal készültünk, a különböző korosztályok igényeihöz igazodva. Feltöltődést jelentett nekünk is ez a pár nap a misék, műhelyek, koncertek, papi előadások sorával. Jövőre megismételjük!” – írják.

A következő állomás július 18-án Pélicsentről kerest volt: a PPKE BTK képviselői a BoscoFesztre látogattak el, ahol elősorban a középiskolás korosztállyal tudtak beszélgetni, hiszen a jövő nemzedék igényeinek felmérése, kérdéseinek megválasztása elsődleges feladat ezeken az alkalmakon. Az egyetemi sátorban itt is játékokkal, egy-egy gyors tesztel várták az érdeklődőket, ami talán

segítheti a fiatalokat a döntésükben, hogy merre is induljanak tovább az érettségi után.

A PPKE BTK oldalán közzétett beszámolóban külön kiemelték, hogy a fesztiválokon a szervezők többször is találkoztak volt pázmányosokkal, ami mindig nagy örööm és büszkeség, s külön örültök a Medgyessy Zsófia szalázi nővérrrel való találkozásnak is, aki 2019-ben végzett magyar-angol szakos tanárként az intézményben. „Ezek azok a találkozások, melyek miatt megéri ezeket a meleg júliusi napokat a szabadban tölteni!” – fogalmaztak, hozzájárultak: „Természetesen a nyárnak nincs vége, várunk mindenkit a továbbiakban is az MCC Fesztén Esztergomban, Veszprémben a Katárs-on és Nagymaroson az ifjúsági találkozón.”

Forrás és fotó: PPKE BTK

Nincs kedved imádkozni?

Próbáld ki XI. Kelemen fohászát!

Az alábbi, XI. Kelemen pápának tulajdonított imádság segít szavakat találni azokban az időkben, amikor valami akadályoz minket az Istenrel való beszélgetésben.

Amikor valamiért nehezedre esik imádkozni, esetleg bár nekikészülsz az imádságnak, odatérdeledz (vagy odaülsz), és mégsem jönnek szavak az ajkakra, akkor megpróbálkozhatsz XI. Kelemen pápa 1721-ben írt imájával. A kötött imák – melyekből bőven áll rendelkezésünkre – egyébként is inspirálóak lehetnek, növelhetik bennünk a vágyat, hogy jobban Istennek ágyazottan éljünk.

XI. Kelemen pápa imája a keresztenyé élet számos területét, fontos témaikról érinti, akár reggeli imádságként is mondhatjuk (olvasható).

Uram, hiszek benned – növeld a hitemet; bízom benned – erősítsd meg bizalmat; szeretlek – add, hogy egyre jobban szeresselek; bánom bűneimet – erősítsd bánatomat.

Imádjak téged, életem teremtője, sóvárgok utánad, legvégső célom; dicsérlek téged, szüntelen segítőm; szólítalak, szerető védelmezőm.

Vezess bőlcsességgel, fenyíts meg igazságosságodban; vigaszálj meg irgalmaságodban, védelmezz erőddel!

Felajánlom neked, Uram, gondolataimat – rád irányuljanak; szavaimat – terölök szóljanak; tetteimet – tükrözék irántad való szerteleteimet; szenevédéseimet – viseljem őket a te nagyobb dicsőségedre.

Azt akarom, amit te akarsz, azért, mert te akarod, úgy, ahogy te akarod, addig, ameddig te akarod.

Uram, világosítsd meg értelmet, erősítsd meg akaratomat, tisztítsd meg szívemet, tegyél szentté engem!

Segíts megbánni múltbeli bűneimet, és ellenállni a jövőd kísértéseknek; segíts emberi gyengeségeim fölött emelkedni, és megerősödni keresztenységemben!

Add, hogy szeretni tudjalak, én Uram, én Istenem, és hogy annak lássam magam, ami valójában vagyok: zarándok ebben a világban,

keresztény, aiknek tiszteleine és szeretnie kell azokat, aikkel kapcsolatba kerül, akikért felelösséget visel, barátaimat és ellenségeimet egyaránt!

Segíts, hogy szelídsgéggel úrrá legyek a dühön, nagylelkűséggel a kapzsiságon, lelkesetással a kedvetlenségen! Segíts, hogy magamról elfeledkezzem, és kinyújtsam a kezem mások felé!

Tégy körültekintővén a tervezésben, bátorrá a kockázatvállalásban. Tégy türelmessé a szenvendésben, szerényé a jómódban!

Tégy figyelmessé az imában, mértéktartóvá az évesben-ivásban, szorgalmassá a munkában, kitartóvá a jó szándékban!

Legyen tiszta a lelkismeretem, a magaviseletem hibátlan, a beszédem feddhetetlen, az életem rendezett. Segíts észrevenni gyengeségeimet! Add, hogy megbecsüljem irántam való szeretetedet, megtartsam törvényeidet, és végül eljussak az üdvösségre!

Tanítás meg rá, hogy ez a világ elmúlik, hogy a valódi jövő a mennyország boldogsága, hogy földi életünk nem sokáig, az eljövendő élet pedig örökké tart!

Segíts, hogy az ítélettől való illő félelemmel, de a jóságoda vetett nagy bizalommal készüljek a halárla! Vezess biztosan át a halalon a menny végtelen örömeibe!

Krisztus, a mi Urunk által. Ámen.

Forrás: Aleteia.org

Fordította: Verestói Nárcisz

Fotó: Pexels